

Dades del document

Investigador: Anta Ugarte, Javier

Data de publicació: 2011-09-23

Descripció

El propagador de la Libertad va aparèixer com a revista el 1835, poc després d'una bullanga a Barcelona que va forçar un canvi de govern, en plena Guerra Carlina, amb l'objectiu anunciat de promoure les avantatges del liberalisme entre els camperols, però el seu elevat nivell cultural l'allunyarà del seu objectiu inicial i de fet es convertirà en un dels principals difusors del romanticisme literari.

La revista tenia un esperit culturitzant i de difusió de coneixements pràctics de lleis, i economia, però la seva activitat principal es focalitzava en les seccions de política, història i literatura, on els articles tenien un nivell cultural molt més elevat i es dirigien a un tipus de públic molt diferent.

El propagador de la Libertad s'editarà entre el novembre del 1835 i principis del 1838, sent imprès a la impremta de J. Verdaguer, fins el 1836 i a la de I. Estivill a continuació.

El seu propietari i director va ser Francesc Raüll amb Antoni Gironella, Pere Mata i Joan Güell i Renté com a principals col·laboradors. Francesc Raüll va ser deportat després de la bullanga de gener del 1836 i el seu lloc com a director l'ocuparà Andrew de Covert-Spring i serà l'ànima principal de la revista, fent la majoria dels articles i assumint la major part del pes de la revista a partir del 1836, quan la majoria dels col·laboradors van ser deportats arrel dels disturbis de gener.

El cas de Josep Andreu Covert-Spring ha despertat notables controvèrsies ja que aquest nom només apareix com a col·laborador de diversos diaris i revistes entre el 1835 i el 1837, sense que hi hagi cap precedent anterior ni cap continuïtat posterior, fet que encara ressalta més donada la importància del personatge en la difusió del romanticisme liberal francès que va fer des de les pàgines de *El propagador de la*

Libertad. Tot sembla indicar, segons l'estudi fet per Alber Ghanime, que Covert Spring era realment d'origen espanyol i va anar alterant el seu nom en funció de les complicades circumstàncies de l'època i també del lloc on es trobava, tampoc no està clara la data de la seva mort, encara que sabem que va formar part de la oficialitat liberal del 1820, havent de refugiar-se a Perpinyà del 1823 al 1828, on va entrar en contacte amb el romanticisme liberal de Victor Hugo, Dumas o Heine, allà també va entrar en contacte amb cercles saint-simonians.

Entre els altres redactors de la revista cal destacar que Francesc Raüll va ser alcalde constitucional de Barcelona el 1820 i el seu compromís amb la causa liberal arribarà fins al punt d'incorporar-se a l'exèrcit el 1836; per la seva banda Pere Mata i Fontanet, clarament influenciat per les idees de Mazzini, serà un dels pocs redactors de *El Propagador* que farà carrera posteriorment, participant en *El Constitucional* i *El Sapo y el Mico*, tot i que el col.laborador de la revista més notable fou Milà i Fontanals, mentre Piferrer tindrà un paper reduït, però que cal destacar donada la posterior importància que tindrà dins el romanticisme català.

El propagador de la Libertad serà una de les revistes de contingut literari, científic i cultural més importants del període, especialment pels seus lligams amb els corrents progressistes.

Informació

El propagador de la Libertad defensà la funció social de la literatura, combaté com a ja superat el classicisme i difongué, sobretot, Dumas, Hugo i Heine enfront, per exemple, dels germans Schlegel. D'altra banda, entre els col.laboradors posteriors, hom pot destacar la presència esporàdica de Pau Piferrer, Manuel Milà i Fontanals i Joaquim M. Bover.

En un context en que, des del punt de vista literari el romanticisme medievalitzant era predominant en les lletres catalanes, un romanticisme de trets conservadors i cristians, el retorn dels liberals exiliats al produir-se el canvi de govern va comportar alhora la introducció d'un romanticisme d'arrel més liberal importat de França i Itàlia i inspirat en Victor Hugo o Dumas. *El propagador de la Libertad* esdevindrà un dels punts d'expressió d'aquest nou romanticisme liberal.

També cal senyalar que durant la etapa de Covert-Spring com a director publicarà una sèrie d'articles d'influència saintsimoniana que arribaran a tenir una certa repercussió internacional, fent-se'n ressò Giuseppe Mazzini a La Jeune Suisse, malgrat això cal senyalar que al llarg de la dècada ominosa Covert-Spring havia anat desenvolupant el seu ideal, allunyant-se de l'igualitarisme utòpic i decantant-se per un règim que garantís la igualtat d'oportunitats i respectés la propietat privada, sempre que estigués basada en la capacitat i el treball; també s'allunyarà de plantejaments revolucionaris i defensarà l'internacionalisme.

La joventut de Covert-Spring i el seu bagatge cultural internacional el convertiran en un personatge atractiu per a la joventut intel·lectual barcelonina, que el veurà com un personatge renovador. Aquesta posició es veurà reforçada quan, a partir del 1836, passi també a dirigir breument *El vapor* i poc després *El nuevo vapor* de manera simultània amb *El propagador de la Libertad*. A mesura que la situació a Barcelona es va anar fent més difícil el moderantisme de Covert-Spring anirà marginant-lo dels seus anteriors companys, més exaltats, i el 1837 desapareixerà del panorama polític i cultural barceloní

Descripció d'autors

A partir del 1836 El Propagador de la Libertad passarà a ser imprès a la Imprempta de I. Estivill (Barcelona, Imprenta de J. Verdaguer (Barcelona)

Bibliografia

Boix Mestre, Argimiro. **'El Propagador de la libertad' : 1835-1838** . Barcelona: [Universidad de Barcelona], Filosofía y Letras. Sección Hispánica, 1975. Tesi de Llicenciatura.

"La identitat de Covert-Spring, un repte erudit". *L'Avenç*. Núm. 174 (set. 1993), p. 24

Torrent, Joan. ***Història de la premsa catalana*** . Barcelona, [etc.]: Bruguera, 1966.